

Sehid Haj Ghasem Soleimani, zapovjednik snaga Quds Islamske revolucionarne garde, rekao je svojoj kćeri Fatemeh o životnoj filozofiji, džihadu i želji za mučeništvom u odbrani potlačene i prestravljene djece svijeta.

u ime Allaha milostivog samilosnog

Je li ovo moje posljednje putovanje ili je moja sudbina nešto drugo čime sam zadovoljan. Pišem vam na ovom putu da vam budem uspomena u nostalgiji bez mene. Možda ste u njemu pronašli nešto korisno što dolazi na čestitku.

Svaki put kad započnem putovanje osjećam se kao da te više neću vidjeti. Puno puta na tom putu zamišljao sam jedno za drugim vaša ljubavna lica i puno puta sam prolio suze sjećanja na vas. Nedostaješ mi, povjeravam te Bogu. Iako sam imao manje mogućnosti da izrazim ljubav i nisam vam mogao prenijeti tu unutarnju ljubav. Ali dušo, nikad nikoga ne vidi pred svojim ogledalom i kaže svojim očima, volim te, to se manje događa, ali njegove su oči njemu dragocjenije. Vi ste oči. Što da kažem ili ne, draga moja. Uvijek sam se brinuo za tebe više od dvadeset godina, a ako Bog da, ovaj život neće završiti i uvijek ćeš sanjati u strahu. Kćeri, što god da mislim i radim na ovom svijetu da bih mogao učiniti nešto drugo da se manje zabrineš, vidio sam da ne mogu, a to nije bilo i nije zbog mog zanimanja za militarizam. Nije bilo niti će biti zbog posla. To nije bilo niti je bilo zbog prisile ili inzistiranja bilo koga. Ne, kćeri moja, nikad nisam voljna brinuti se za tebe ni na trenutak zbog svog posla, odgovornosti, inzistiranja ili prisile, a kamoli zbog tvojeg uklanjanja ili plakanja.

* Vidio sam da je svatko na ovom svijetu izabrao put za sebe, jedan uči znanost, a drugi uči znanost. Jedan trguje, drugi se kultivira, a postoje milijuni načina, ili bolje reći, za svakog čovjeka postoji jedan način, a svatko je sebi odabrao način. Vidio sam koji bih put trebao odabrati.

Razmislio sam u sebi i pregledao nekoliko brojeva i zapitao se, prije svega, koliko je dugačak taj put, gdje je njihov kraj, koja je moja prilika. I u osnovi koje je moje odredište? Vidio sam da sam privremen i da su svi privremeni. Ostaju i odlaze nekoliko dana. Nekome je nekoliko godina, nekome deset godina, ali malo tko dosegne sto godina. Ali svi odlaze i svi su privremeni. Vidio sam da poslujem. Krajnji rezultat je nekoliko sjajnih novčića, nekoliko kuća i nekoliko automobila. Ali oni nemaju utjecaja na moju sudbinu na ovaj način. Mislio sam da ću živjeti za tebe, vidio sam da si mi vrlo važan i vrijedan, tako da ako te boli, bol će pokriti cijelo moje biće. Ako imate problema, nađem se u plamenu. Ako me jednog dana napustiš, veza postojanja će se srušiti. Ali vidio sam kako mogu riješiti te strahove i brige. Vidio sam da se moram povezati s nekim tko će me izliječiti od ove važne stvari, a on je nitko drugi nego Bog. Ovu vrijednost i blago što ste cvijeće postojanja ne možete sačuvati bogatstvom i moći. Inače, bogati i moćni moraju spriječiti sebe da umru, ili njihovo bogatstvo i moć moraju spriječiti njihove neizlječive bolesti i spriječiti ih da padnu u krevet. Odabrao sam Boga i Njegov put. Ovo je prvi put da priznam ovu rečenicu; Nikad nisam želio biti u vojsci, nikad nisam volio da imam diplomu. Ne preferiram lijepu riječ Qasim, koja je došla iz čistih usta mučenika Basiji Pasdarana, ni na jednom položaju. Htio sam biti Qasim bez sufiksa ili prefiksa. Stoga sam ostavio u grob samo da napišem Qasim Soldier, a ne Qasim Soleimani, koji je fanatičan i teži teret vreće.

* Draga moja, zamolio sam Boga da ispuni sve arterije moga bića i sve moje kapilare ljubavlju prema sebi *. Ispuni moje biće njegovom ljubavlju. Nisam odabrao ovaj način ubijanja, znate da ne mogu vidjeti odrubljivanje glave kokoši. * Ako sam uzeo oružje, to je suprotstavljanje ubojicama, a ne ubijanje. Do. Neću dati svoj život za dragi islam koji moj život ne može podnijeti, ne za potlačenog šijita koji je nesposobniji od mene, ne ... već za to prestravljeno, bespomoćno dijete za koje nema utočišta, sada se borim za bijeg i potjera, što je iza sebe ostavilo liniju krvi.

* Draga moja, pripadam vojsci koja ne spava i ne bi smjela spavati. Tako da drugi mogu spavati u miru. Neka se moj mir žrtvuje njihovom miru i neka spavaju. Draga moja kćeri, živiš u mojoj kući sigurno i počasno. Što mogu učiniti za tu nemoćnu djevojku koja nema plač i to uplakano dijete koje nema ništa ... koje nema ništa i sve je izgubilo. Tako mi daješ svoj zavjet i prepuštaš ga njemu. * Pustite me, idite i idite. Kako mogu ostati dok cijele moje karavane više nema, a ja ostajem iza sebe.

* Moja je kći jako sam umoran. Nisam spavao trideset godina, ali ne želim više spavati. Ulijem sol u oči kako se kapci ne bi usudili sastaviti kako nemarnom djetetu ne bi odrubili glavu u mom nemaru. Što očekujete od mene kad pomislim da je djevojka koje se bojite Narjis, Zeinab, a da je tinejdžer i mladić koji leže u klanici Husein i ja sam zadovoljan? Biti promatrač, biti bezbrižan. Da li sam biznismen? Ne, ne mogu ovako živjeti. *

" boziji Mir i milost na vam "

